# Р Е Ш Е Н И Е
**№ 2485**

гр. София, 11.04.2014 г.

**В ИМЕТО НА НАРОДА**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД**, **Първо отделение 18 състав,** в публично заседание на 15.01.2014 г. в следния състав:

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Росица Драганова**

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **5429** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 124 от Закона за държавния служител (ЗДСл.).
Образувано е по жалба с вх. № 14967 от 31.05.2013 г. по описа на Административен съд София-град (АССГ), подадена от Д. Х. Х. от [населено място], срещу Заповед № 3233/19.04.2013 г. издадена от директора на Агенция „Митници", с която на оспорващия на основание чл. 90, ал. 1, т. 5 ЗДСл е наложено дисциплинарно наказание „Уволнение" и е прекратено служебното му правоотношение.
Оспорващият твърди, че обжалваната заповед е незаконосъобразна, постановена при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и при противоречие с материалния закон. Твърди, че дисциплинарнонаказващият орган незаконосъобразно е ангажирал дисциплинарната му отговорност, тъй като поведението на служителя в описаните в заповедта случаи не представлява дисциплинарно нарушение. Посочва, че законът не предвижда възможност за митническия служител, който регистрира нареждането за разтоварване да откаже регистрация дори в случай, че бъдат установени нередности. Счита, че не е налице нарушение на чл. 126 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС), поради което неправилно е наказан за несъставяне на Акт за установяване на административно нарушение (АУАН). В същото време допълва, че друг митнически служител е установил нарушението, съставил е протокол за проверка и впоследствие АУАН. Излага съображения за нарушаване на принципа на съразмерност по чл. 6

АПК и на чл. 91 и чл. 93 ЗДСл като в този смисъл посочва практика на Върховния административен съд (ВАС). В жалбата са релевирани основания и за нарушение на чл. 97, ал. 1, т. 4 ЗДСл. С оглед изложените доводи моли съда да отмени Заповед № 3233/19.04.2013 г. В допълнение към жалбата, Д. Х., чрез адвокат Х., доразвива наведените основания. Претендира разноски.

В съдебно заседание, оспорващият се представлява от адв. Х. и адв. З., които от негово име поддържат жалбата. Посочват, че в заповедта липсват мотиви по повод евентуалните вреди, настъпили за държавната служба и гражданите. Представят писмени бележки.

Ответникът – Директорът на Агенция „Митници" - чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като недоказана и неоснователна. Представя писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Към датата на издаване на процесната заповед Д. Х. Х. е заемал длъжността държавен инспектор в Агенция Митници, Митнически пункт (МП) Пристанище Р., Митница Р. с ранг II младши.

С докладни записки рег. № 4423/76 от 01.03.2013 г. на Ц. и рег. № 4423/77 от 04.03.2013 г. на Ц., началникът на Митница Р. уведомява директора на Агенция Митници за два случая, в които Д. Х. Х., не е изпълнил служебните си задължения, произтичащи от нормативни и административни актове и длъжностната му характеристика, изразяващи се в следното:

1. На 08.01.2013 г. е извършена проверка от проверяващ екип на отдел „Акцизи" при Митница Р. на територията на данъчен склад с ИНДС BGNCA00299001, стопанисван от [фирма], във връзка с уведомление вх. № Л47/0128/12/03.01.2013 г. на Т. Р. за установяване на факти и обстоятелства и с цел констатиране спазване или не на изискванията на Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС) и Правилника за прилагане на Закона за акцизите и данъчните складове (ППЗАДС). В хода на проверката е констатирано:

На 28.11.2012 г. във връзка с разпоредбите на чл. 76в, ал. 4, т. 1 и ал. 5 ЗАДС и чл. 56з ППЗАДС, [фирма] е подало уведомление вх. № Л47/0128/28.11.2012 г. на Т. Р., че възнамерява да получи 1 000 тона базово масло. С уведомление вх. № Л47/0128 от 30.11.2013 г. на Т. Р., фирмата заявява, че стоките по уведомление вх. № Л47/0128 от 28.11.2012 г., ще бъдат изпратени с кораб от У. до границата на Република Б., където от кораба ще бъдат претоварени на автоцистерни и превозени на територията на страната до данъчния склад на дружеството, находящ се в [населено място], [улица]. За определяне размера на обезпечението за акциз, съгласно изискванията на чл. 76в, ал. 6 ЗАДС във връзка с чл. 83ж, ал. 1 ЗАДС е издадено Решение № Л47/0128 от 30.11.2013 г. от началника на Митница Р., с което е определено обезпечение за акциз в размер на 600 000 лв. за получаване на общо 1 000 000 кг. базово масло. С писмо, вх. № Л47/0128 от 13.12.2012 г. на Т. Р., е получена Банкова гаранция № 961DGI1123481004, издадена от У. Б. АД, за обезпечаване пълния размер на дължимия акциз до максималната сума от 600 000 лв. при движение на акцизни стоки - базово масло SN 500 К с код по КН 2710 19 99, количество 1 000 000 кг. Гаранцията е приета на 13.12.2012 г. от началника на Митница Р. и на [фирма] е изпратено удостоверение № Л47/0128 от 15.12.2012 г. за обезпечен акциз на 1 000 т. „Базово масло SN 500 К".

С уведомление вх. № Л47/0128/12 от 03.01.2013 г. на Т. Р., [фирма] е представило доказателства, че базовото масло по уведомление № Л47/0128 от 28.11.2012 г. е постъпило в Данъчен склад ИНДС BGNCA00299001, заприходено е в Регистър „Дневник на складовата наличност" и моли да бъде освободена представената банкова гаранция. Във връзка с така подаденото уведомление е извършена проверка на място от екип на отдел „Акцизи" в Т. Р. в посочения данъчен склад, при която проверяващият екип е установил, че стоката изпратена от У., е въведена на територията на страната и представена на митническите органи на МП „Пристанище Р.", приета е през контролна точка - автовезна на 27, 28 и 29.12.2012 г. съгласно 37 броя кантарни бележки, описани в справка на [фирма] и представени с административната преписка по делото, за доставено количество базово масло в размер на 1 043 960 кг., което количество е по-малко с 4 762 кг. от количеството, посочено в международна речна товарителница - коносамент № 294/2012 г. и митнически манифест № 2335/26.12.2012 г. (1 048 722 кг.), а действително разтовареното количество по генерален акт е 1 045 079 кг. Стоката в размер 1 043 960 кг. е заприходена/вписана в регистър „Дневник на складовата наличност" на 27, 28 и 29.12.2012 г. Резултатите от проверката са отразени в Протокол № 8579/08.01.2013 г. Във връзка с извършените действия от екип на отдел „Акцизи" в Т. Р. е съставен АУАН № 23 от 31.01.2013 г. На 26.12.2012 г. е подаден митнически манифест от [фирма] на МП Пристанище Р. (код BG004006), като същият е регистриран в БИМИС под № 2335 от 26.12.2012 г. В сектор „В" на манифеста е описана стока: Базово масло SN 500 К - S. 30/90К, наливно, тегло нето 1 048 722 кг, тегло бруто 1 048 722 кг. Придружаващите митническия манифест документи са: коносамент № 294/2012, фактура № I.-320120188 от 20.12.2012 г., документ T2L 220 от 2012 г. (удостоверяващ общностния статут), анализен сертификат.

На 26.12.2012 г. фирмата е въвела на територията на страната акцизна стока базово масло в размер на 1 048 722 кг., като след разрешение за разтоварване на кораби, стоката е натоварена на автоцистерни и на 27, 28 и 29.12.2012 г. съответно е въведена в/на територията на Данъчен склад ИНДС BGNCA00299001. На 27.12.2012 г. в 12:22 ч. Д. Х. приема митническия манифест и приложените към него коносамент № 294/2012, фактура № I.-320120188 от 20.12.2012 г., T2L 220 от 2012 г., анализен сертификат, уведомление вх. № Л47/0128 от 28.11.2012 г. на Т. Р., Решение № Л47/0128 от 30.11.2013 г., банковата гаранция № 961DGI1123481004, удостоверение № Л47/0128 от 15.12.2012 г. за обезпечен акциз на 1 000 т. „Базово масло SN 500 К".

На 27.12.2012 г. в 12:33 ч. Д. Х. приключва митически манифест, (код BG004006) № 2335 от 26.12.2012 г., в системата с документ T2L 220 от 2012 г., отразен в коносамента, а също подписва и подпечатва с личен митнически печат „Нареждане за разтоварване и експедиция" вх. № 2335 от 27.12.2012 г. на Митница Р., с което действие освобождава за разтоварване 1 048 722 кг. „Базово масло SN 500 К".

Видно от горното, при извършване на митническите формалности на 27.12.2012 г. - обработката на митнически манифест (код BG004006), № 2335/26.12.2012 г., за стока „Базово масло SN 500 К" с код по КН 2710 19 99, с тегло 1 048 722 кг. – вътреобщностна доставка от У. и приложените към него документи, Д. Х. е допуснал да бъде разтоварвано от м/т „Р." 48 722 кг. в повече от стоката, за което количество не е имало обезпечение на размера на дължимия акциз, въпреки разпоредбата чл. 83а, ал. 2 ЗАДС, че размерът на обезпечението във всеки момент трябва да покрива пълния размер на акциза за получените стоки.

2. На 28.01.2013 г. в Регистъра на заявки за маркиране на горива в данъчни складове на МП Пристанище Р. са били вписани три броя заявки за маркиране на горива, подадени съгласно изискванията на чл. 106 ППЗАДС. Според докладна записка на началника на Митница Р., рег. № 4423/0036 от 27.02.2013 г., три от заявките за маркиране на горива са заведени в регистъра от Д. Х. в следната последователност: № 49/28.01.2013 г. - [фирма], за маркиране в 10:00 ч. на 1 бр. резервоар R-25 за отопление и 3 бр. автоцистерни за корабно снабдяване и вземане на проби в 11:00 ч.; № 50/28.01.2013 г. - [фирма], за маркиране в 13:00 ч. на 1 бр. резервоар R-1-2 за отопление и 1 бр. автоцистерна за отопление и вземане на проби в 13:30 ч.; № 51/28.01.2013 г. - [фирма], за маркиране в 13:00 ч. на 1 бр. автоцистерна за корабно снабдяване.

Според издадени протоколи за маркиране с № 49, 49-1, 49-2, 49-3 от 28.01.2013 г., маркирането по заявката на [фирма] е продължило от 10:40 ч. до 13:00 ч., след което в 13:30 ч. е пристъпено към вземането на проби, като на маркирането е присъствал Д. Х.. Според протокол № 51 от 28.01.2013 г. в [фирма] е извършено маркиране на 1 бр. автоцистерна за корабно снабдяване за м/т „А.” в 14:30 ч., на което е присъствал Х.. В същия ден от 12:00 ч. - 15.00 ч. служители от „Митническо разузнаване и разследване” (М.) в Т. Р. са извършили проверка на данъчен склад, управляван от [фирма], намиращ се в [населено място]. От протокола за осъществяване на оперативен контрол на лица, извършващи дейности с акцизни стоки № 9467/28.01.2013 г. е видно, че в автоцистерна, рег. [рег.номер на МПС] /Р6571ЕХ, са пълни два отсека - първият със 7 000 л. и вторият с 6 500 л. маркирано дизелово гориво. Маркирането е извършено на 28.01.2013 г. в товарния автомобил преди началото на проверката.

В протокола за маркиране № 50-1/28.01.2013 г., подписан и от Д. Х., е отразено, че в данъчен склад на [фирма] е извършено маркиране в автоцистерна, рег. [рег.номер на МПС] /Р6571ЕХ на клетки 1, 2, 4, 5 и 6, като е отбелязано, че маркирането на клетки 1 и 2 е извършено в 10:30 ч., но не е отбелязано, в частта присъствали и осъществили контрола, че маркирането на клетки 1 и 2 е извършено в отсъствието на митнически служител.

В доклад до началника на Митница Р., вх. № 4423/0036 от 30.01.2013 г. на Т. Р., Д. Х. заявява, че когато е пристигнал към 14:50 ч. в [фирма] е установил, че автомобил, рег. [рег.номер на МПС] /Р6571ЕХ, който е заявен за маркиране с 30 000 л. дизелово гориво за отопление е вече с маркирано гориво 13 500 л. в клетки 1 и 2, което е констатирано от проверяваща група от отдел „М.”. Присъствал е на маркирането на резервоар R-1-2 и на останалите клетки 4, 5 и 6 на автоцистерната и е взел проби от маркираното гориво.

С оглед на гореописаните обстоятелства е изготвена докладна записка рег. № 4423/77/19.03.2013 г. от главния секретар на Агенция Митници и и.д. „Организация и управление на човешките ресурси” до директора на Агенция Митници, с която е предложено случаите да бъдат предадени за разглеждане от Дисциплинарен съвет.

Със Заповед № ЗАМ-216/19.03.2013 г., издадена на основание чл. 96, ал. 1 ЗДСл от директора на Агенция Митници, е наредено на Д. съвет, назначен със Заповед № ЗАМ-826 от 30.11.2012 г. да образува дисциплинарно дело срещу Д. Х. за извършени дисциплинарни нарушения по чл. 89, ал. 2, т. 1 и т. 5 ЗДСл, описани в докладна записка № 4423/77/19.03.2013 г.

Проведено е заседание на Д. съвет на 19.03.2013 г., за което е съставен протокол,

видно от който съветът излиза със становище по дисциплинарно дело № 5/2013 г., че жалбоподателят, с деянието си, описано в т. 1 на докладни записки - рег. № 4423/76 от 01.03.2013 г. на Ц. и рег. № 4423/77 от 04.03.2013 г. на Ц. на началника на Митница Р., като не е изпълнил задължението си по чл. 128, ал. 2 ЗАДС и не е съставил АУАН по чл. 126 ЗАДС е нарушил чл. 21, ал. 1 и ал. 2 ЗДСл във вр. с точки V.2., V.3., V.4., предл. второ, и V.13. от длъжностната си характеристика, подписана от служителя на 01.08.2012 г. и чл. 5, ал. 1 от Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация, приет с ПМС № 126 от 11.06.2004 г., обн., ДВ, бр. 53 от 22.06.2004 г., е извършил дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 89, ал. 2, т. 1 и т. 5 ЗДСл. Прието е още, че с деянието, описано в т. 2, Д. Х., като е удостоверил невярно обстоятелство в Протокол за маркиране № 50-1/28.01.2013 г. и не е съставил акт на лицензирания складодържател за нарушение на ЗАДС, е нарушил разпоредбата на чл. 21, ал. 1 и ал. 2 ЗДСл във вр. с т.V.3., предл. трето от длъжностната характеристика, и е извършил нарушение по смисъла на чл. 89, ал. 2, т. 1 ЗДСл. С оглед направения анализ, съветът е предложил на жалбоподателя да бъде наложено дисциплинарно наказание по чл. 90, ал. 1, т. 5 ЗДСл.

С писмо рег. индекс № 4423/76 от 05.04.2013 г. Д. Х. Х. е уведомен за откритата срещу него процедура и на основание чл. 93, ал. 1 ЗДСл е поканен на 08.04.2013 г. в 10:00 ч. да се яви, за да се запознае с материалите по дисциплинарната преписка, а в 10:30 часа да се яви в кабинета на директора на Агенция Митници за изслушване и даване на писмени обяснения по смисъла на чл. 93, ал. 1 ЗДСл. С посоченото писмо оспорващият е запознат на 07.04.2013 г.

Х. е бил изслушан от директора на Агенция Митници, видно от Протокол № 61/08.04.2013 г. и е дал обяснения, заведени с рег. № 4423/76 от 08.04.2013 г.

На 12.04.2013 г. е постъпила Докладна записка с рег. № 4423/77 от главния секретар на Агенция Митници и и.д. директор на Дирекция „Организация и управление на човешките ресурси", в която е изразено становище, че на Д. Х. следва да бъде наложено дисциплинарно наказание по чл. 90, ал. 1, т. 5 ЗДСл – „Уволнение".

Издадена е оспорената заповед № 3233 от 19.04.2013 г. В същата подробно е описана фактологията на събитията. Дисциплинарнонаказващият орган е приел, че осъществените действия от служителя представляват дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 89, ал. 2, т. 1 и т. 5 ЗДСл. Отбелязано е, че с деянието си Х. не е изпълнил задължението си по чл. 128, ал. 2 ЗАДС, както и служебните си задължения, регламентирани в чл. 21, ал. 1 и ал. 2 ЗДСл във връзка с раздел V, т.2 т. 3, т. 4, т. 13 от длъжностната си характеристика. Дисциплинарнонаказващият орган не е кредитирал обясненията на служителя, тъй като същият не сочел обстоятелства, факти и доказателства, опровергаващи извършеното от него дисциплинарно нарушение. Приел е, че нарушението е извършено виновно от Д. Х., което е основание за ангажиране на неговата дисциплинарна отговорност по чл. 89, ал. 2, т. 1 и т. 5 ЗДСл. Отчетена е тежестта на нарушението, обстоятелствата при които е извършено, формата на вината, приетите писмени обяснения и проведеното изслушване, което е мотивирало органа, на основание чл. 90, ал. 1, т. 5 ЗДСл за налагане на дисциплинарно наказание „Уволнение" на митническия служител и за прекратяване на служебното му правоотношение при незапазване на придобития ранг на държавна служба. Оспорената заповед е връчена лично на служителя на 22.04.2013 г.

По делото е представена длъжностната характеристика на Д. Х. Х., според която основната цел на заеманата от него длъжност е да осъществява дейностите по

митнически надзор и контрол на стоки, превозни средства, лица и митнически и придружаващи ги документи, включително и по електронен път, съгласно нормативните и други актове, регламентиращи митническата дейност. В допълнение е посочено, че заемащият длъжността държавен инспектор в Агенция Митници изпълнява и контролно-организационни функции в системата, когато това е предвидено с вътрешноадминистративен акт. Посочените отговорности са разписани и сред преките му задължения, в раздел V, наред с останалите подробно изброени задължения.

С протоколно определение от 15.01.2014 г. като доказателства по делото са приети представените с писмо от 02.12.2013 г. документи, както и представено на 15.01.2014 г. нареждане за разтоварване и експедиция от 27.12.2012 г. Като доказателства са приети и представените документи с молба от 08.01.2013 г. – постановление от 18.10.2013 г., издадено от Районна прокуратура – Р., с което е постановен отказ да се образува досъдебно производство по прокурорска преписка № 1860/2013 г. и Решение № Л47/0128/12 от 09.01.2013 г. на началника на Митница Р..

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София – град, Първо отделение, 18 - ти състав прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 АПК преклузивен 14-дневен срок, от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването и същата, като процесуално допустима следва да бъде разгледана по същество, относно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед, на основанията посочени в чл. 146 АПК, съдът намира, че същата е издадена от компетентния орган по назначаването – директор на Агенция „Митници", на когото изрично с разпоредбата на чл. 6, т. 5 от У. правилник на Агенция „Митници" е предоставено правото да назначава държавните служители и прекратява служебните правоотношения с тях, в установената от закона форма и съдържа посочените в чл. 97, ал. 1 ЗДСл реквизити. При издаване на заповедта, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Нейният издател е взел предвид приложените по преписката докладни и писмени обяснения, от които се установяват описаните нарушения, като настоящият състав приема, че безспорно тези факти имат отношение към предмета на дисциплинарното производство и правилно са взети под внимание при налагане на дисциплинарното наказание.

Оспорената в настоящето производство заповед е за налагане на дисциплинарно наказание по чл. 90, ал. 1, т. 5 ЗДСл - „Уволнение", поради което разпоредбата на чл. 96, ал. 1 ЗДСл, регламентираща задължение на дисциплинарнонаказващия орган за вземане на становището на дисциплинарния съвет и за образуване на дисциплинарно дело е приложена правилно. Неоснователно е и възражението на жалбоподателя за нарушение на процедурата по чл. 93 ЗДСл. Преди издаване на заповедта оспорващият е изслушан и му е дадена възможност да представи писмените си обяснения, които са

приети. Наказанието е наложено в срока по чл. 94, ал. 1 ЗДСл.
Съгласно чл. 89, ал. 1 ЗДСл държавният служител, който е нарушил виновно своите служебни задължения, се наказва с предвидените в този закон наказания. По ал. 2, т. 1 на същия член, дисциплинарно нарушение е неизпълнение на служебните задължения. Чл. 21, ал. 1 и ал. 2 ЗДСл постановяват, че държавният служител е длъжен да изпълнява задълженията си точно, добросъвестно и безпристрастно в съответствие със законите на страната и устройствения правилник на съответната администрация, като задълженията му се определят в неговата длъжностна характеристика.
Съгласно разпоредбата на чл. 97, ал. 1 ЗДСл дисциплинарното наказание се налага с мотивирана писмена заповед на дисциплинарнонаказващия орган, в която се посочват изчерпателно изброени в разпоредбата реквизити, включително описание на извършеното от служителя нарушение, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, доказателствата, които го потвърждават и служебните задължения, които са били виновно нарушени. В конкретния случай, с обжалваната заповед е наложено дисциплинарно наказание „Уволнение" за нарушение по чл. 89, ал. 2, т. 1 и т. 5 – неизпълнение на служебните задължения и неспазване на правилата на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация. Д. съвет е изяснил фактите и обстоятелствата по извършеното нарушение, приел е решение, с предвидения в ЗДСл кворум - в случая с единодушие. Решението съдържа становище относно наличието на основание за дисциплинарна отговорност, както и относно вида и размера на съответното на извършеното нарушение дисциплинарно наказание. След вземане на решението, в предвидения по чл. 96, ал. 4 ЗДСЛ 7-дневен срок, дисциплинарният съвет е представил същото заедно с преписката по делото на дисциплинарнонаказващия орган - директора на Агенция Митници.
Органът по назначаването е спазил и материалния закон.
Неоснователно жалбоподателят твърди, че не е посочено точно коя хипотеза на чл. 126 ЗАДС е нарушена и от кого. Видно от събраните по делото писмени доказателства Д. Х. е допуснал да бъде разтоварено от м/т „Р." 48 722 кг. в повече от стоката, за чието количество не е имало обезпечение на размера на дължимия акциз, въпреки разпоредбата чл. 83а, ал. 2 ЗАДС, че размерът на обезпечението във всеки момент трябва да покрива пълния размер на акциза за получените стоки. Посоченото се явява нарушение на вмененото му задължение с т.V.4. от длъжностната му характеристика - своевременно да обработва представените митнически и придружаващи ги документи и при установяването на несъответствия, грешки или нарушения, възникнали

в процеса на обработка да предприема необходимите мерки. Неоснователно е и твърдението, че нарушението, извършено от [фирма] е било констатирано и от други служители, а само Х. е бил наказан за несъставяне на АУАН. Ирелевантен за процесния случай е и отказът на Районна прокуратура – Р. да образува досъдебно производство. Видно от протокола за маркиране № 50-1/28.01.2013 г., подписан и от Д. Х., в данъчен склад на [фирма] е извършено маркиране в автоцистерна, рег. [рег.номер на МПС] /Р6571ЕХ на клетки 1, 2, 4, 5 и 6, като е отбелязано, че маркирането на клетки 1 и 2 е извършено в 10:30 ч., но не е отбелязано, в частта присъствали и осъществили контрола, че маркирането на клетки 1 и 2 е извършено в отсъствието на митнически служител. Служителят сам заявява в доклад до началника на Митница Р., вх. № 4423/0036 от 30.01.2013 г. на Т. Р., че когато е пристигнал към 14:50 ч. в [фирма] е установил, че автомобил, рег. [рег.номер на МПС] /Р6571ЕХ, който е заявен за маркиране с 30 000 л. дизелово гориво за отопление е вече с маркирано гориво 13 500 л. в клетки 1 и 2, което е констатирано от проверяваща група от отдел „М.”. Присъствал е на маркирането на резервоар R-1-2 и на останалите клетки 4, 5 и 6 на автоцистерната и е взел проби от маркираното гориво.

Настоящият състав споделя извода на дисциплинарнонаказващия орган, че като е удостоверил невярно обстоятелство в посочения Протокол за маркиране и не е съставил АУАН за нарушение на ЗАДС, служителят е нарушил разпоредбата на чл. 21, ал. 1 и ал. 2 ЗДСЛ във връзка с т.V.3 от длъжностната му характеристика, вменяваща му задължение да удостоверява с подпис и личен митнически печат извършените от него контролни действия. С това свое поведение е безспорно, че жалбоподателят не е изпълнил точно, добросъвестно и безпристрастно задълженията си, определени в раздел V, т. 2, т. 3, т. 4 и т. 13 от длъжностната му характеристика, в съответствие със законите на страната и У. правилник на администрацията (чл. 21, ал. 1 и ал. 2 ЗДСл). Съдът не кредитира направените обяснения от страна на жалбоподателя, като счита, че същите са плод на неговата защитна версия. Същият не е изпълнил задължението да пази интересите на обществото и на националната икономика, като се ръководи единствено от закона и обществения интерес и да подпомага органа на държавна власт с висок професионализъм и безпристрастност при разработването и провеждането на държавната политика и при осъществяването на неговите правомощия, в съответствие с утвърдените със заповед на директора на Агенция „Митници” етични норми на поведение. Съдът намира, че описаното нарушение е осъществено от жалбоподателя от обективна и субективна страна и е пряко обвързано с нарушение на служебните му задължения, като по

този начин е накърнил доверието на гражданите в морала на митническия служител.
Правилно е позоваването от наказващия орган и на задължението, разписано в V.2 от длъжностната характеристика, според което служителят обезпечава точното и правилно прилагане на нормативните и други актове, а съгласно VII.3. държавният инспектор носи отговорност за опазване интересите на обществото и на националната икономика, като се ръководи единствено от закона и обществения интерес. В процесния случай служителят Х. е нарушил така цитираните правила за поведение, тъй като не е осъществил дължимия митнически надзор и контрол и с това е допуснал да бъдат накърнени интересите на обществото и националната икономика, както и не е изпълнил задължението да води борба срещу митническите нарушения.

В допълнение следва да се посочи, че релевираните основания от жалбоподателя, че нарушението, описано в т.2 от оспорената заповед е констатирано от други служители, също е ирелевантно към процесния случай. В длъжностната му характеристика, в раздел VIII, ясно е записано, че държавният инспектор взима решения относно приемане, оформяне и проверка на митническите документи за стоки, поставени под митнически режим, констатиране на административни нарушения и съставяне на АУАН.
При така формулирания извод за законосъобразност на заповедта, в частта й за налагане на дисциплинарно наказание съдът намира, че в останалата си част, заповедта за прекратяване на служебното правоотношение с жалбоподателя се явява законосъобразна. Материалноправното основание за издаването й е нормата на чл. 107, ал. 1, т. 3 ЗДСл, съгласно която органът по назначаването прекратява служебното правоотношение без предизвестие, когато държавният служител бъде дисциплинарно уволнен. Наложеното дисциплинарно наказание „уволнение" представлява основание за прекратяване на служебното правоотношение с конкретния държавен служител. Следователно, налице е обусловеност между прекратяване на служебното правоотношение и наложеното дисциплинарно наказание – „уволнение".
Предвид всичко изложено съдът намира, че оспорената заповед е издадена в съответствие с условията за нейната законосъобразност и не са налице основания за отмяната й.
С оглед изхода на делото, претенцията на оспорващия за присъждане на разноски е неоснователна и не подлежи на уважаване. В полза на ответника по оспорването следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева.
*По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 АПК, Административен съд София – град, Първо отделение, 18 - ти*

*състав,*

## Р Е Ш И:

**ОТХВЪРЛЯ оспорването** по жалба на Д. Х. Х. против заповед Заповед № 3233/19.04.2013 г. издадена от директора на Агенция Митници, с която на оспорващия на основание чл. 90, ал. 1, т. 5 ЗДСл е наложено дисциплинарно наказание „Уволнение" и е прекратено служебното му правоотношение.

**ОСЪЖДА** Д. Х. Х., ЕГН [ЕГН], да заплати в полза на Агенция Митници сумата от 150,00 лева (сто и петдесет лева), представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок, считано от съобщението до страните за изготвянето му и връчването на препис от съдебния акт.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:**